

ДО
БЪЛГАРСКИ ИНСТИТУТ
ЗА ПРАВНИ ИНИЦИАТИВИ

ЧРЕЗ

ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
ДИРЕКЦИЯ "КОНКУРСИ НА
МАГИСТРАТИ"
ОТДЕЛ "КОНКУРСИ НА
ПРОКУРОРИ И СЛЕДОВАТЕЛИ"
По електронна поща
vss@vss.justice.bg

ОТГОВОРИ

На въпроси зададени по реда на
чл.50, ал.1 от Наредба за конкурсите
за магистрати и за избор на
административни ръководители в
органите на съдебната власт и
чл.194а ,ал.6 от ЗСВ

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА ,

Във връзка с участието ми в конкурс за Административен
ръководител на Апелативна специализирана прокуратура , Ви изпращам
отговори на въпросите , които сте задали към мен и останалите двама
кандидати , както следва :

1.Въпрос:

Резултатите от изследването "...Нагласи на магистратите към
създаване на механизъм за търсене на дисциплинарна и наказателна
отговорност на главния прокурор, председателя на ВКС и председателя на
ВАС , проведено по поръчка на БИПИ през 2019г. показват , че 54.5 % от
прокурорите и 67% подкрепят промяна на чл.126 ,ал.2 от НРБ по
отношение на функциите на главния прокурор...".Вие виждате ли
перспектива и необходимост от такава промяна? Кой според вас , би могъл
да извършва независимо разследване срещу главния прокурор ,
председателя на ВКС и председателя на ВАС ?

1.Отговор :

В законодателството са налице правни възможности за търсене на дисциплинарна и наказателна отговорност на всеки прокурор и административен ръководител от Прокуратурата / чл.232 от ЗСВ /.

Разпоредбата на чл.126 ,ал.2 от КРБ гласи ,че “ ...Главният прокурор осъществява надзор за законност и методическо ръководство върху дейността на всички прокурори...” , т.е. той би имал възможност да осъществява надзор за законност и методическо ръководство върху дейността на всички прокурори , включително тези , които биха извършили разследване срещу него.

Казано по друг начин , ако срещу Главния прокурор на Република България бъде повдигнато обвинение , той би съвместил правата на двете страни в наказателния процес.

От друга страна ако бъде отстранен от длъжност за определен период от време тази възможност хипотетично би била преодоляна ./ Подобна процедура се използва , когато се разследват например кметове на общини , кметове на населени места и т.н. /.

Безспорно е ,че действащата към момента правна уредба в КРБ и ЗСВ следва да бъде усъвършенствана.

В този смисъл са и препоръките на Венецианската комисия към Съвета на Европа , както и констатациите на ЕСПЧ /делото “Колеви срещу България “/ по отношение на Република България .

Личното ми мнение е , че по скоро чл.126 от КРБ би следвало да се допълни с алинея трета , която да дава отговор какво се случва от правна гледна точка , ако срещу Главния прокурор на Република България се води наказателно производство , а не да се орязват пълномощията му.

Доколкото съдебната власт не е законодателен орган , този въпрос би следвало да се реши от законодателя .

Що се отнася до това кой би могъл да извърши независимо разследване срещу разследване срещу главния прокурор , председателя на ВКС и председателя на ВАС – отговора е всеки разследващ орган , който е независим от тях.

2.Въпрос :

Как като административен ръководител ще защитавате прокурорите и служителите от АСП от евентуални нерегламентирани външен натиск и влияния.

2.Отговор :

2.По отношение на прокурорите и служителите в Апелативна специализирана прокуратура не са хора , спрямо които лесно би могъл да

бъде осъществен нерегламентиран натиск и влияния , но разбира се не е невъзможен.

По дела , които са взети на специален надзор следва да се сформират екипи от наблюдаващи прокурори от АСП , при спазване на разпоредбата на чл.9 , ал.2 от ЗСВ , което би възпрепятствало осъществяването на нерегламентиран натиск и влияния.

Това следва да се извършва от Административен ръководител на Апелативна специализирана прокуратура , а при отсъствието му – от определен от него заместник.

Оказването на натиск на екип от двама , при преценка от трима прокурори от АСП е практически трудно осъществим .

Друг способ за защита на прокурори и служители от АСП от евентуални нерегламентирани външен натиск и влияние е комуникацията с наблюдаващ прокурор / прокурори от СП .

Ако бъде избран за административен ръководител ще осъществявам надзор и върху това как се развиват съдебните производства пред Апелативен специализиран наказателен съд и кои негови актове се протестираат или не от прокурорите от АСП .

Ще изяснявам причините за промяната на становището на прокурорите от АСП , които са наблюдавали тези производства и са давали методически указания в хода на разследването.

Ще съблюдавам за стриктно спазване на буквата на закона.

При окончателно влязла в сила оправдателна присъда ще се запознавам с мнението на наблюдаващ / наблюдаващи прокурори от СП / съответно приложения 1 - 4 при постановяване на влязла в сила присъда. /

По отношение на служителите такъв натиск би се преодолял със стриктно спазване на съответните правила за работата на всеки от тях./
Пример: - чл.74 от Инструкция за деловодната дейност и документооборота при ПРБ / Утвърдена със заповед РД-02-7 от 07.01.2016г. на Главния прокурор на Република България / :

- "... Изнасянето на документи извън ПРБ за нуждите на специализирани държавни органи се извършва съобразно действащото законодателство , след писмено разрешение от съответния административен ръководител и с приемно-предавателен протокол.

В последния се описват документите срокът за използването им и се декларира ангажираността за връщането им в учрежденския архив..."

Спазването на инструкцията е създава предпоставки и предпазва служителите и гарантира правилни действия на служителите от АСП , както и тяхната защита от външно нерегламентирано влияние .

3.Въпрос

Според Вас , българските граждани разбират ли в достатъчна степен дейността на специализираните наказателни институции? Ако бъдете избран за ръководител на Апелативна специализирана прокуратура , по какъв начин ще насърчите обществената осведоменост и повишаване на доверието в ръководената от Вас институция ?

3.Отговор:

Според мен българските граждани разбират ползата от дейността на специализираните наказателни институции , но все още не в достатъчна степен въпреки , че доверието в тях се развива позитивно.

В концепцията си съм загатнал за вредата от дейността на организираните престъпни групи.

Те извършват престъпления преди всичко водени от интереса да спечелят пари или други имуществени облаги.

Това става винаги за сметка на други лица – физически , юридически или за сметка на държавата.

Престъпно спечелените парични средства се насочват в различни дейности с цел “изпирането на парите “ , т.е. легализирането им във финансовия оборот.

Немалка част от тези парични средства се инвестират по време на избори .

С тях ОПГ си осигуряват нерядко участие в месната власт / по рядко в централната власт /, на различни ключови длъжности където се извършват дейности по обществени поръчки , разпределяне на евро фондове, митнически служби , финансови институции и т.н./ .

В резултат на това ерозира държавността , икономиката и политическата система .

Това се получава защото тези , които спазват законните процедури губят шансове за равнопоставеност.

4.Въпрос

Какво мислите за идеите за декриминализиране на “ активния “ подкуп и на провокацията към подкуп / чл.307 НК /?

4.Отговор :

Твърдо съм против декриминализирането им.

За мен обществената опасност на такова деяние и на такъв деец е изключително висока .

Декриминализирането само би увеличило ръста на това изключително вредно и опасно деяние.

5.Въпрос

Трябва ли продължаващото / текущо / обучение за прокурори да стане задължително?

Какви са основните теми , по които би било най полезно съвременното провеждане на обучения за прокурорите от Специализирана и Апелативна специализирана прокуратура ?

5.Отговор :

Следва продължаващото / текущо / обучение за прокурори да стане задължително.

Това би следвало да стане при отчитане на факта , че всеки от прокурорите има нужда от обучение в различни направления и по различни теми.

Би следвало обучението да се извършва по определена тематика .

И към момента има възможност ако административен ръководител прецени , че даден прокурор има нужда от обучение по конкретна тема , със съответната заповед да го командирова за участие в определено обучение.

Следва да отбележа , че отговора на въпроса не засяга задължителното обучение на прокурори в НИП при встъпването им в длъжност или повишаване в длъжност.

6.Въпрос

Необходимо ли е да има обща политика за ограничаване на стресовите фактори в работата на магистратите и на съдебните служители , а по специално за административните ръководители?

Отговор :

Безспорно е необходима обща политика за ограничаване на стресовите фактори в работата на магистратите и на съдебните служители.

На първо място следва да се отбележи , че стресът в работата на магистратите и на съдебните служители се появява най често в три случая :

+ когато даден прокурор или служител не знае какво да направи

+ когато даден прокурор или служител знае какво да направи , но нещата не зависят от него.

+ когато даден прокурор или служител знае какво да направи и нещата зависят от него , но е налице опит за външен нерегламентиран натиск и влияние.

От управленска гледна точка следва когато даден прокурор или служител не знае какво да направи , да му бъде определен наставник , който да подпомага прокурора или служителя.

Друг подход е създаването на екипи от прокурори , които да разследват дадено престъпление. Допълнително успокояващ фактор е и помощта на наблюдаващ прокурор от горестоящата инстанция.

Когато даден прокурор или екип от прокурори познават отлично работата си , но нещата не зависят единствено от тях / мудност при извършване на експертизи , при изготвяне на ВДС и т.н./ да се създава организация , която да отстрани причините спъващи работата на прокурорите и генерираща стрес.

По отношение на третия основен стресов фактор когато даден прокурор или служител знае какво да направи и нещата зависят от него , но е налице опит за външен нерегламентиран натиск и влияние следва да се предприемат действия по отстраняване на тези фактори , част от които съм споменал по горе.

От гледна точка на психологията следва да се извърши следното :

Общата политика по управление на стресогенните фактори в дейността на магистрати и служители би следвало да бъде очертана в рамката на риск-регистрите, които следва да има всяка държавна институция. Предвид тенденциите в национален и световен мащаб за нарастване на преките проявления на бърнаут в професионалната дейност, повече от необходимо е разработването на стратегия за управление на професионалното изгаряне на работното място. Основните рискове в реализацията на тази дейност може да се обобщят в две групи:

Глобализиране на подхода, респ. несъобразяване със спецификата на професионалната дейност и работна среда;

Епизодичност на профилактиката.

Дейността на магистратите и съдебните служители е от типа субект-субект, което само по себе си е достатъчно основание за планиране и организация на специфични профилактични дейности. Като административен ръководител управлението на професионалното напрежение ще бъде поставено в контекст на повишаване на индивидуалната и екипна ефективност. В този ред на мисли партнирането с НИП и използването на експертния му потенциал ще се разглежда като системно взаимодействие.

В контекста на гореописаното, административният ръководител има преки ангажименти по администриране и контрол над профилактичната дейност.

Придобиването на специфично познание и умения за управление на персонал ще бъде част от професионалната ми подготовка и утвърждаване на административния ръководител като формален и неформален авторитет.

Реализацията на концепцията за управление на професионалното напрежение ще се базира на проактивен и интерактивен подход, което ще изисква регулярна подготовка на състава на управляваната структура включително и с мероприятия извън работна среда. /тим билдинг/.

Това за мен е една от най важните функции на административния ръководител – създаване на максимално изчистена от стрес среда за работа на магистратите и служителите.

7.Въпрос

Смятате ли , че прокуратурата може да си сътрудничи с неправителствени организации и ако да в рамките на какви инициативи и по какви теми може да се осъществява подобно сътрудничество.

Отговор :

Прокуратурата може и трябва да си сътрудничи с неправителствени организации и това би било изключително полезно.

Това би могло да се осъществява по линия на :

- + оказване на помощ на жертви на престъпления
- + оптимизиране на законодателство в наказателно – правната сфера .
- + обучения по конкретни теми .
- + получаване на информация от неправителствени организации във връзка с провеждани наказателни производства .

Други актуално възникнали теми.

Отговорите на въпросите които сте поставили са мое лично мнение и не ангажират Прокуратурата на Република България като институция.

Благодаря за зададените въпроси.

Гр.София
26.11.2019г.

С уважение
Кандидат за конкурса за АР на
АСП – РОСЕН РАДЕВ